

Afscheid symposium VROUWEN IN DE POLITIEK

Ik sta hier op voor mij bijzondere grond. Het voormalige Lorentz college is de school waarop mijn 3 zonen hun tweetalige opleiding hebben genoten, een jaar of 20 geleden. Daarnaast is hier nu het eerste culturele centrum in Arnhem ZUID. Een vurige wens van Arnhem Centraal. En er gaat meer komen, al is dat helaas nu na mijn eigen raadsperiode.

Maar nu even naar het onderwerp: vrouwen in de politiek. Ik ben in 1956 geboren, net als Bob Roelofs overigens.

In de zestiger en zeventiger jaren was er een sterk feminisme aan het opkomen. Mijn moeder ging hier volop in mee. Ze noemde zichzelf – met groot gevoel voor drama- ‘de slavin van het huishouden’. Ze had daar weinig zin in. Het verzet dat zij voelde sloeg bij mij wel aan. Het is dus ook nooit meer ECHT wat geworden met het huishouden, noch bij haar en noch bij mij.....

Mijn vader speelde ook een geheel eigen rol in mijn emancipatorische proces. Vader sprak geregeld zijn ergernis uit als er ‘lelijke vrouwen’ op de TV verschenen. Althans vrouwen die HIJ lelijk vond. Vaak waren ze ouder en hadden ze wat meer overgewicht. Deze vrouwen pasten niet in het fotomodel ideaalbeeld. Ik wees hem dan op het feit dat er nog veel meer ‘lelijke mannen’ op TV verschenen en dat hij daar niks over opmerkte. Maar ja, dat was volgens hem toch echt iets anders.... Ik heb er nooit een logisch antwoord van hem op gekregen, op die vraag waarom dat anders zo zijn....

En ondertussen eet de hele reclame, film- en TV wereld van de beelden van mooie jonge vrouwen. De bushokjes hangen geregeld vol met lingerieadvertenties met mooie jonge vrouwen. Seks sells, maar dan vooral op basis van de vrouw in de rol als verleidster.

Ik was zelf geen meisje-meisje. Ik hield niet van baby's en ook niet van poppen. Al vond ik Barbies dan wel weer leuk toen deze ten tonele verschenen. Ik kreeg er eentje toen ik een jaar of 10 was. Maar misschien was dat interessante vooral vanwege de mannelijke Ken-pop, die na aanschaf helaas geheel seksloos bleek te zijn.

Als opstandige puber en jonge vrouw paste het feminisme naadloos bij mijn eigen levensgevoel. Waarom waren op feestjes de vrouwen altijd aan het rennen om iedereen van eten en drinken te voorzien en zaten de heren gewichtig met elkaar in een salon sigaren te roken (jaha....dat kon toen nog....)? Alleen als er alcohol werd geschonken of als de BBQ aan ging, dan kwamen de heren in de benen. Het ergerde mij behoorlijk. Het zette mij voor een dilemma: moet ik solidair zijn met mijn mede-vrouwen en mee bedienen. Of zat ik liever bij de heren om lekker mee te discussiëren? Het werd toen eigenlijk altijd dat laatste....

Ik was er toen van overtuigd dat man-vrouw rollen vooral aangeleerd en cultureel bepaald waren. Toen werd ik zelf moeder. Ik kreeg als dertiger 3 zonen. Mijn ex en ik besloten ze zo veel mogelijk zowel met mannelijke als vrouwelijke aspecten op te voeden en de jongens in elk geval geen wapens te geven. Dat heb ik uiteindelijk opgegeven. Mijn oudste zoon beet de vorm van een pistooltje uit een oude boterham en ging vervolgens boeven vangen.

Hopeloos toch? Dat gezellige samen kleien en kettinkjes maken, zoals mijn nichtje dat deed met haar moeder.... Dat bleek niet te werken bij de jongens.

Wat is dat toch, met die mannen en vrouwen? Ik ga nu chargeren. Als ik een man vraag of hij denkt een goed raadslid te kunnen zijn, dan beaamt hij dat per direct 9 van de 10 keer. Vraag ik een vrouw hetzelfde, dan krijg ik veel aarzelingen en onzekerheid te horen en moet de

vrouw ook vooral overleggen met de achterban of dit wel zou kunnen in het gezin. Niet zo gek dat er nog steeds te weinig vrouwen op topfuncties zitten.

Waardoor komt dit nu eigenlijk? Zelf was en ben ik een vrouw die qua karakter niet zo past in die rolpatronen en misschien ben ik daardoor ook wel 27 jaar raadslid kunnen blijven in – toch wel – een mannenwereld. Ik had wat handige mannelijke trekjes. Al jong gaf ik mij op voor vrijwillige bestuursfuncties en geloofde er in dit gewoon te kunnen. En ja hoor... dat bleek ook zo. Ongetwijfeld heeft mijn moeders voorbeeld hierin een grote rol gespeeld. Waardoor ik het ook niet zo belangrijk vond of er stof op de kasten lag.

De stimulans om voor mijzelf te gaan staan verwijderde mij van koffiedrinkende dames die over hun gezin keutelden (sorry dames). Ik bleek toentertijd beter met mannen overweg te kunnen door mijn wat directe houding en mijn neiging mijn piketpaaltjes helder te slaan.... In mijn later jaren ben ik overigens de zogenaamd vrouwelijke eigenschappen meer gaan waarderen en integreren, waardoor ik nu keurig op een feestje voor iedereen zorg en geduldig wacht tot de heren der schepping HUN ding gaan doen....

Wat zit de moderne vrouw in de weg in haar leven en ambities?

Een citaat uit de media: Katja Schuurman heeft haar Instagram-volgers verrast met een opvallend kiekje. De actrice deelt een zwart-witfoto waarop ze te zien is in pikante lingerie, terwijl ze poseert op een regisseursstoel met haar naam erop. Het stijlvolle beeld laat weinig aan de verbeelding over... Katja's volgers reageren enthousiast op de nogal opvallende foto. In korte tijd stroomden de likes en complimenten binnen. "Wauw! Je blijft mooi. Misschien nog mooier dan vroeger." en "Katja je bent een topper" zijn slechts enkele van de reacties.

Kortom, sexy vrouwelijke gedrag wordt beloond. Daar tegenover staan in schril contrast vrouwelijke politici die uitgescholden, veroordeeld en beoordeeld worden. Zowel op hun uitspraken als op hun uiterlijk. Hoe gemakkelijk is het dan voor een aantrekkelijke vrouw om de troef van vrouwelijkheid en seksualiteit te trekken en daarmee trapjes hoger op de maatschappelijke trede te komen en positieve aandacht te genereren? En wat zijn de opties en alternatieven die een vrouw heeft? Juist ja: zorg en moederschap. En dat moet dan maar bij je passen.....Er zijn daarnaast ook heel wat onderzoeken die laten zien dat hoogopgeleide vrouwen moeilijk een partner vinden.

Het valt mij persoonlijk steeds weer op dat een man die veel presteert van alle kanten bewondering en lof ontvangt en zeker ook van vrouwen. Een vrouw die veel presteert en zich hiermee manifesteert staat helaas vaak alleen en wordt niet perse positief beoordeeld. De heren liggen niet aan haar voeten.

Burgemeester Halsema in nov afgelopen jaar. De gemeenteraad debatteerde over de gewelddadigheden rond de wedstrijd tussen Ajax en Maccabi Tel Aviv. Burgemeester Femke Halsema bleef achter de eigen keuzes staan. De VVD wilde haar vervolgen onder curatele stellen. En volgens JA21-fractievoorzitter Kevin Kreuger 'willen de mensen spierballen zien'. "We hebben in Amsterdam niet zomaar een burgemeester nodig. We hebben de beste burgemeester nodig. En wij denken, als JA21, dat er een betere burgemeester is. En die moeten we gaan zoeken." Spierballen..... onder curatele stellen... Het is niet niks. Vervolgens kwam er een petitie om Halsema weg te sturen als burgemeester. 21.731 keer ondertekend.

Vrouwen lopen alleen al eeuwen achter vanwege hun biologische functies. Zij menstrueren, raken zwanger, bevallen en zijn daardoor altijd in een meer kwetsbare positie geweest. Het

was daarbij ook fijn dat mannen hun andere biologie gebruikten om ons misschien te overheersen, maar ook om te beschermen. Dankzij de uitvinding van de wasmachine en de pil kunnen vrouwen nu dit lot ontstijgen en voluit mee doen en hun talenten ontplooien. Maar het blijft lastig om die vrouwelijke troefkaarten uit handen te geven: de troefkaart van de sexy vrouw en die van de zorgzame moeder. Deze rollen worden nu eenmaal in de samenleving het meest gewaardeerd voor een vrouw. Hoe moeilijk is het om deze troefkaarten terzijde te schuiven en lonely at the top te durven zijn? Hoge bomen vangen veel wind. Durft de vrouw die hoge boom te zijn en zich niet voor te laten staan op de traditionele machtsmiddelen van mooi zijn en zorgen voor...?

Durft Katja Schuurman plastische ingrepen achterweg te laten, die 50 jarige te zijn en zichtbaar ouder te worden? Het valt niet mee bewondering en waardering over het uiterlijk weg te geven. Bij mannelijke filmsterren zie je dat zij wel ouder mogen worden, waar de vrouwen plastisch chirurgisch hun best doen 25 te blijven lijken en vervolgens beweren dat ze fantastische genen en crèmes hebben....

Er is een rol van de samenleving als geheel in dit patroon, maar ook van vrouwen zelf. Waarom bestaan bands vaak uit mannelijke musici en is een vrouw meestal de zangeres die - vaak sexy gekleed- op de voorgrond treedt? De gemakkelijke weg is, om je uiterlijk te gebruiken voor geld en succes. Social media maken dat nog dwingender. Durf je ook als oudere vrouw zeker te zijn van jezelf, al kan het uiterlijk niet meer jouw wapen blijven? Laat op elke leeftijd zien wat je in jouw mars hebt en gebruik vrouwelijke eigenschappen (zowel voor mannen als vrouwen) door charmant, talentvol en verbindend te zijn. Doe juist de dingen die buiten de gewaardeerde vrouwelijke rollen vallen. Pak die basgitaar, zweet en rock!

Als laatste:

Woorden doen er toe. Laten we het niet meer hebben over vakmanschap, maar over vakmensschap; over menskracht ipv mankracht; manhaftig wordt menshaftig; eenmanszaak word eenmenszaak; manuren wordt mensuren; de juiste man iop de juiste plaats wordt de juiste mens op de juiste plaats. In wellicht moeten we het niet meer hebben over eMANcipatie, maar over eMENScipatie. Vrouwen moeten niet gaan lijken op mannen, maar zowel mannen als vrouwen mogen meer MENS zijn. En dan zal je zien dat alle oorlogen meteen afgelopen zijn. En dat we daar dus geen Trump voor nodig hebben.